

Publicerad 2015-03-27 09:26 av TT
...och du gav mig små stunder av lycka...

Jag fick aldrig komma dig nära...

Jag fick aldrig komma dig nära
Inte så som jag ville just då
Jag fick aldrig se vad du dolde
I ditt hjärtas innersta vrå

Jag fick aldrig veta din gåta
Mest för att jag inte fick svar
På de frågor som jag aldrig ställde
För den rädsla jag inom mig bar

Jag fick aldrig känna där under
Gå innanför bakom din mur
Jag fick aldrig blotta ditt nakna
Jag ville, men visste ej hur

Jag fick aldrig höra dig säga
”Du, jag kommer ikväll till din bädd”
Om jag blott hade frågat och bett dig
Man jag var för feg och för rädd

Jag vet att du brydde dig om mig
Du ville mig gott och mitt väl
Det fanns kärleksglöd i dina ögon
Men allting blev fel likaväl

Jag gläntade bara på dörren
Den öppnades aldrig helt vid
Jag såg dig stå vänta där ute
Det enda som gick, det var tid

Jag fick bara önska och drömma
Min lott var att se, inte få
Jag drömde om stunder i närhet
Att allting var möjligt att nå

Jag fick aldrig komma dig nära
Inte så som jag ännu vill nu

Hos mig lever dock ännu drömmen

En dröm som är vacker som du...

TT

© 2015

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TT med Poeter.se id #35259 innehar upphovsrätten